

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Maroni. 69.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Τῶ αὐτῷ. ξη.

Οὐκ ἀμέριμον, ἀλλὰ καὶ σφόδρα βασιλεὺς δούλων, παροῦσθαι ἡμῶν, ἀειτε τῆς φιλοπόων, τὸ παροῦσθαι, ὁ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τῆς ἑβραίων, μείζων ἔστιν Ἰωάννης. ὁ ἐν τῷ νόμῳ τέλειος, οἷός ἦν Ἰωάννης, πάντως ἦτιον ἦν τῷ εἰς τὸν θάνατον χριστοῦ βαπτισθέντος. τὸ γὰρ ἔστιν ἡ τῆς οὐρανῶν βασιλεία, τὸ σωταφῆσαι χριστῷ καταβάντι σκυλεύσαι τὸν θάνατον, καὶ συναγαγεῖν αὐτῷ, τὸ κατ' ἐκείνης κράτος παρέχοντι. ἐπειδὴ οὐ μείζων μὲν πάντων ἦν τῆς γεννημένων ἐκ γυναικῶν ὁ Ἰωάννης, παρὰ δὲ τῷ δοθέντι τῷ βασιλείᾳ τῆς ἑβραίων ἀπετηθήθη, καὶ μὲν τὴν ἐν νόμῳ δικαιοσύνην γενέσθαι ἀμειψίος, τῆς δὲ τῷ πνεύματι τῆς ἐν χριστῷ ζωῆς τελειωθέντων ἀπελείφθη παρὰ πάλαν, ὡς γενεῶν ἀφ' ἑαυτῶν. πᾶς οὐδὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τῆς ἑβραίων, τὰ τέστι, ἐν τῇ καὶ χριστῷ παλινοκία, μείζων ἔστιν, ὡς ἔρηται. τὸ ἐν νόμῳ δικαιοτέτος, ἐπειδὴ ἔδ' ἐν ἐτελείωσεν ὁ νόμος.

Μαρόνι. ξθ.

Πειρώμεθ πολλοὺς τρόπους, καὶ θεσιῶν ἀνιχνεύειν, δι' ὃν οὐ μόνον βέλονται, ἀλλὰ καὶ εὐχρησθῆ ἀνεργεῖν σε τῆς μέθης, ἐπὶ τοίνυν, ὡ τῶν παρὰ αὐτῆς τῆς θεῶν ἀληθείας. ἔ γὰρ φριμαργία τοὺς πρώτους ἀνθρώπους τῆς περὶ τῆς ἐξέωσατο; οὐ κόρος τὸν Ἠσαὺ καὶ παρωποτικῶν καὶ ἐλευθερίας ἐγύμνασεν οὐ βρώσις βῶων καὶ παρὰ βῶων παρὰ τὸν Σαοὺλ καὶ τῆ βασιλείας καὶ τῆ ζωῆς ἐξωτράκισεν; οὐ τὸν ἐρημίτῳ Ἰσραὴλ κρέων καὶ λεβήτων ἐπιθυμία, τῶ μνείᾳ ἐσμῶ καὶ ὄχλω τῆς βασιλείας καὶ τῆς πειρασμῶν ἐξήλασεν; οὐ τὸν Οφνὶ καὶ Φινέες ἡ λυτῶσαι γαστήρ, καὶ κρέων ἀρπαγῆ, καὶ κραυγῆ καὶ γυναικῶν μαρία, ἱερασύνης καὶ κίβωτῶ, καὶ κράτους φυλῶν, καὶ δόξης καὶ πμῶν σπουδαίασα, ἐργον ἐχθρῶν καὶ ξιφῶν καὶ τευργάσασατο; ἔ

Eidem. 68.

Haud promptam ac cura vacuam, verum ingenti examinatione opus habentē nobis, vir studiosorum & laboris amantiū optime, quæstionem proposuisti; Qui minor est in regno cælorum, maior est Ioannes: id est, qui in lege perfectus est (vt erat Ioannes) omninò inferior eo est, qui in Christi mortem baptizatus est. Hoc enim cælorum regnum est, nimirum cum Christo, qui spoliandæ mortis causa descendit, sepultū esse; atque vnà cum ipso, victoriam aduersus eam præbente, resurrexisse. Quoniam igitur mater quidem omnibus, qui ex mulieribus nati fuerant, erat Ioannes, caput autem ipsi ante donatum cælorum regnū præcisum fuit; ipse quidem, si legis iustitia spectetur, nihil habebat, quod reprehendi posset: at iis, qui vitæ in Christo positæ spiritu perfecti fuerunt, inferior extitit; quod scilicet, vt iam scripsimus, prius è vita discessisset. Quisquis igitur minor est in regno cælorum, hoc est, in Christiana regeneratione, maior, vt diximus, eo est, qui in lege laudem iustitiæ consecutus est. Quoniam lex nihil omnibus suis partibus perfecit.

Maroni. 69.

Multos admonitionum modos inuestigare conor, per quos te è temulentia emergere non modò volo, sed etiam opto. Dic igitur, heus tu, per ipsam Dei veritatē te obtestor, an non gula primos parentes è deliciis expulit? An non fatietas Esau primigeniorum iure ac libertate spoliavit? An non superfluous boum ac pecudū esus, Saulem & regno & vita exturbauit? An non carnum & ollarum cupiditas Israhælem in deserto commorantem innumeris tormentis & tentationibus confecit? An non rabidus venter, & carnum receptio, & crapula, & insanus mulierum amor, effecit, vt Ophni & Phinees, sacerdotio, & arca, & tribuum imperio, & gloria, & honore truncati, hostili gladio trucidarentur? An non carnum voracitas

• C ij

3. Re. 18. ignominiosos sacerdotes, Eliæ tempestate gladio ac nece dignos reddidit? An non ventris appetitus, & carniū desiderium
 Dan. 14. Belis quoque cultores & adoratores per cinerem conuictos ac deprehensos exitio addixit? Ac rursus è contrario, an non ieiunium & concubitus abnegatio Noë ipsiusque filios ex noui maris tempestate conseruauit? Quippè qui leguminibus vescerentur, vxoresque ad carnalem coitum minimè adhiberent. Audi enim scripturā ipsi Noë hoc indicentem: Ingredere in arcam tu & filij tui, & vxor tua, & vxores filiorum tuorum. Seiungamini, inquit, viti priuatim, & vxores priuatim. Per illatas aquas scortatio & lasciuia supplicio multatur. Vos igitur ne labis quidem ac maculæ expers cubile attingeris. Quod autè ita res se haberet, hinc patet, quod cum ipsi ex arca rursus egrederentur, his verbis vitur: Egredere ex arca, tu & vxor tua, & filij tui, & vxores filiorum tuorum. Delectum ac de medio sublatum est genus flagitiosum. Vos rursus in vobis ipsis estis; ac pium genus rursus augeatur. An non ieiunium Niniuitis, cum breuem ac celerem mortis sententiam accepissent, vitam attulit? An non ieiunium eximia virtutis adolescentem Daniele, eosque, qui eadem, qua ille, mente præditi erant, & tyranno, & tonante igne superiorè reddidit? An non ieiunium ac vitæ sanctitas hoc Ioāni præstitit, vt incarnatum Deum baptizaret: vt qui dignam tanto sacramento puritatem adeptus esset? An non ieiunium, & nuditas, & chameunia, & corporis maceratio hoc Paulo attulit, vt paradisi arcanorum auditor esset? Quid igitur harum rerum imitatione relicta, malo cōfilio deteriora complecteris? Quare nisi omnino à teipso excessisti, Deique obliuione captus es, ad naturam, quæ omnia ea habet, quibus Deus conciliatur, redi: atque eum, qui te creauit, & cruoris sui pretio redemit, agnosce: nec committe, vt carnis seruituti additus, saluatorem & benefactorem in iudicem & aduersarium conuertas.

κρεαβοεία καὶ τοὺς ἱερεῖς τῆς ἀρχῆς ἕπι Ἡλίου μαχαίρας ἀξίους ἀπέφηνεν οὐ κοιλαίαι ὄρεξις, καὶ βρωμάτων ἔφεσις, καὶ τὰς τῶ Βὴλ λαβευταῖς παρέδωκεν εἰς ἀπώλειαν ἀποδῶ ἔλεγχθησας; οὐ νηστία πάλιν καὶ συνστάς ἀρησις τὸν Νῶε καὶ τοὺς ἀποτῶ ἐκ τοῦ κλύδωνος τῆς ὠδιδόξου θαλάσσης διέσωσε; ἀνέματα μὲν ἐδιδόντας, οὐ συγχρωμένους ταῖς ὁμοζύγοις εἰς σαρκικὴν ὁμιλίαν; ἀκουε γὰρ τῆς γραφῆς ὡς τὸν Νῶε ἀφῆτα πῆσος. Εἰσελθε εἰς τὴν κιβωτὸν σὺ καὶ οἱ υἱοί σου, καὶ ἡ γυνὴ σου, καὶ αἱ γυναῖκες τῶ ἡῶν σου. χωρίσθητε, φησὶν, οἱ ἄνδρες κατ' ἑαυτοὺς, καὶ αἱ γυναῖκες κατ' ἑαυτάς. πορνεία σωφρονίζεται καὶ ἀσελγεία ἀφῆ τῶ ἔπιπερομένων ὑδάτων. ὑμεῖς οὐ μὴδὲ τῆς ἀμύαντι ἀμαρτωλότητος. ὅτι δὲ τοῦτο ἦν, πάλιν ἐξερχομένων ἐκ τῆς κιβωτῆς, ταῦτ' ἔφησιν. Ἐξελθε ἐκ τῆς κιβωτοῦ σὺ καὶ ἡ γυνή σου, καὶ οἱ υἱοί σου, καὶ αἱ γυναῖκες τῶ ἡῶν σου; ἐξείληται τὸ γένος τὸ ἀμαρτωλόν. ὑμεῖς πάλιν ἐφ' ἑαυτῶν, καὶ πάλιν ἀύξαντο τὸ γένος τὸ θεοσεβές. οὐ νηστία ζῶντι Νινευίταις παρέχετο, θανάτου λαβέσθιν ὁπόφασιν σύντομον; οὐ νηστία θαυμάσιον Δαυὶδ, καὶ τοὺς ὁμογνώμονας αὐτῶ κρείττονας ἱυράννου καὶ πυρὸς βροντῶντος ἀπέφηνεν; οὐ νηστία καὶ εἰοῦ σμνότης, Ἰωάννην τοῦ σαρκωθέντος θεοῦ βαπτιστὴν ἀπετέλεσεν ἀξίαν ἀγνείαν ἔτοσαύτης κτησάμενον μωσαγωγίας; οὐ νηστία, καὶ γόμωνσις, καὶ χαμευνία, καὶ τῆξίς σάμαλος τῶ ἐπὶ τῶ ὠδιδόξου ἀρρήτων ἐπίσκοπον ἐποίησε Παύλον; τί τοίνυν ταῦτα μμειδῶ ἀφείσται χείρονα χακοβέλας ἀγαπῶν; εἰ οὐ μὴ παντελῶς ἐξήλθες σαυτῶ καὶ ἐπιλέλησαι βεῖς ἑσπόμενοι εἰς τὴ φύσιν πάτ' ἔχουσαν ἐν ἑαυτῇ τὰ θεοῦ θεραπέυοντα, καὶ γινώθι τὸν κτισάμενον; καὶ πμῆς σε ἴδ' ἰδ' ἐξα- κτισάμε- 101. γοράσαντα αἱματος, καὶ μὴ σαρκὸς δούλος γενόμενος. τὸν σωτήρα καὶ εὐεργέτην κριστὸν ποιῶ καὶ ἀπιδίκον. Τῶ